

tirei de la Cotroceni și orașului Tergovișteea. Căci, pe de uă parte Tudor spera că, de se va menține pacea d'între Pórtă și Rusia și nu vorü călca Turcii pe pământul Românescü, conformü tractatelor, se va trãmite negreșitü de la Constantinopolü omulü împ érátescü cerutü de dënsulü prin anaforoa a țërrei „*Arz-Mahzar*„ pentru cercetarea abuzurilorü săvêrșite de Domnü și de căpeteniü, ¹⁾ și atunci elü, ca unulü care fu primulü autorü alü acestü bine obștescü, se va așeđa, prin cererea poporului, pe tronulü Terrei; iér decă, din contra, Turcii arü fi nãvãlitü în țerrã, călcândü tractatele și, prin urmare, stricëndü pacea, atunci negreșitü urma ca să vie oștirile ruseșci, și, îndată cu sosirea lorü, ridicândü și elü totü poporulü, să profite de ocasiune spre a se pune în capulü glótelorü. Si nu este înduoialã că astü-felü erau illusiunile și planurile lui: Căci, dupë ce că în mai multe ocașiuni își esprimasse către unii din intimii sêi ace-

1). Înalta Pórtă Ottomanã, care proclamase de Domnü alü țërrü Românescü pe Șcarlatü Callimahü, spera că prin acésta se va potoli óre-cum rescóla de care era bãntuitã țerra și prin urmare, n'a datü nici uã ascultare la cererile lui Tudor, de a trimite, adicã, cercetãtorü anume din partea sa precum nici oștire în contra rebelilorü, ca nu cumva cu acésta să dea pricinã Rusiei de a se amesteca în acéstä cértã, pônë când priimi consimțimentulü ei d'a se servi cu putere armatã contra perturbatorilorü liniștei comune.

(Nota Autorului).